

Sfinții Ciprian și Iustina

stabilit în Antiohia și în scurt timp a devenit un vrăjitor renumit. Oamenii îi cereau ajutorul în realizarea gândurilor rele. Unii îl foloseau pe Ciprian ca să se apropie de anumite persoane, iar alții doreau să facă rău vecinilor sau să se răzbune pe vrăjmașii lor.

În vremea aceea trăia în Antiohia o fecioară cu numele Iustina, care s-a născut din părinți păgâni. Aceasta a auzit din întâmplare un cuvânt al unui diacon despre jertfa lui Iisus Hristos. Acest cuvânt a căzut pe pământ bun, iar Iustina a început să meargă pe ascuns la biserică. Ascultând cuvintele lui Dumnezeu a crezut în Iisus Hristos și în scurtă vreme i-a întors și pe părinții ei la credință.

Într-o vreme, mergând Iustina la biserică, un tânăr bogat pe nume Aglaid a văzut-o și a fost cucerit de frumusețea ei. Dar Iustina îl evita deoarece se hotărâse să-și petreacă restul vieții în rugăciune și curăție. Aglaid a cerut-o de soție,

și nu i-a venit să creadă când ea l-a refuzat.

Atunci Aglaid a hotărât să apeleze la vestitul vrăjitor Ciprian pentru a o cuceri pe Iustina. Fiind foarte încrezător în puterea diavolilor ce-l slujeau, vrăjitorul Ciprian îi trimite pe rând la casa Iustinei pentru a-i suci mințile și a o face să se îndrăgostească de Aglaid. Iustina, înarmându-se cu arma semnelui Crucii, alerga către Dumnezeu cu fierbinți rugăciuni. Slujitorii răului s-au dovedit neputincioși, mărturisind puterea Sfintei Cruci, de care toți diavolii se tem și se cutremură.

Ciprian, văzând că Iustina are o putere mai mare prin credința ei în Iisus Hristos, în Sfânta Cruce, s-a lepădat de slujitorii necurați și s-a dus la episcopul Antim și, cu inima umilită, plângând, se ruga pentru iertarea păcatelor lui. Văzând părerea lui de rău pentru fărădelegile făcute, râvna lui pentru biserică, episcopul l-a botezat.

La scurt timp, Ciprian a devenit preot, apoi episcop și în această dregătorie a arătat o viață asemănătoare cu a multor sfinți. Prin viețuirea lui pe mulți păgâni i-a întors și i-a unit cu Biserica lui Hristos. Iustina a fost numită stareța unei mănăstiri. Credincioșii erau bucuroși de trecerea lui Ciprian la creștinism, dar păgânii erau supărați că au pierdut un mare vrăjitor.

Diavolul, văzând viața lui

Ciprian și râvna lui pentru credința în Hristos și pentru mântuirea sufletelor, a îndemnat pe păgâni să-i clevească pe Ciprian și pe Iustina înaintea stăpânitorilor și să-i acuze de plecarea lor din credința în care s-au născut. Aduși la judecată, Ciprian și Iustina au mărturisit dragostea lor pentru Hristos, fiind gata să moară. Au fost torturați în multe feluri pentru a se lepăda de credință și au fost osândiți la moarte prin tăiere cu sabia.

Văzând credința lor, un om pe nume Teoctist a căzut în genunchi lângă Sfântul Ciprian, mărturisindu-se creștin. Îndată a fost osândit și el la moarte.

Trupurile Sfinților Ciprian și Iustina au fost duse la Roma și îngropate. Cei care se rugau cu credință la mormintele lor, aveau parte de minuni și se vindeau de boli grele.

Biserica îi cinstește pe Sfinții Ciprian și Iustina în fiecare an pe 2 octombrie. Mulți părinți dau numele acestor sfinți la copii și unele comunități au ridicat biserici în cinstea lor. În Biserica Zlătari din București se află mâna Sfântului Ciprian, ocrotitorul de vrăji și blesteme, păzitorul căsniciilor trainice. Moaștele sfinte se odihnesc de sute de ani într-o raclă de sticlă și reprezintă pavăza lăcașului de cult și a celor care îi trec pragul.

*Narcisa-Loredana Trandafir, Părhăuți,
Prof. Adrian Marmeliuc*